

Besvarelse (13/8 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Justitsministeriet har i forbindelse med overvejelserne omkring eventuel indførelse af en ordning med periodisk syn af samtlige motorkøretøjskategorier taget kontakt med Danmarks Automobilforhandler Forening, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Forenede Danske Motorejere, Oliebranchens Fællesrepræsentation og Centralforeningen af Benzinforhandlere i Danmark for at undersøge mulighederne for at erhverve eller leje private autoværksteder, prøvestationer eller benzinstationer til udførelse af syn. Justitsministeriet har opstillet en række forudsætninger for sådanne lokalers indretning m.v., for at de i givet fald vil kunne anvendes af statens bilinspektion.

Efter indledende møder med de nævnte organisationer vil der blive udarbejdet et egentligt spørgeskema til organisationernes medlemmer. Når besvarelserne af disse er bearbejdet, vil der være grundlag for en vurdering af statens bilinspektions mulige anvendelse af en eventuel ledig kapacitet i den private sektor.

Spm. nr. 1334

Til *miljøministeren (6/8 81)* af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren foranledige, at landbrugsvirksomheder, der tidligere blev tvunget til ophør på grundlag af lugtgener, for erstatning?«

Begrundelse

Der henvises til bilag nr. 386, miljø- og planlægningsudvalget, alm. del, hvor der beskrives en glædelig holdningsændring til klager over lugtgener fra landbrugsvirksomheder fra miljøankenævnets side.

Spørgeren mener, at en virksomhed som Højby Minkfarm, der blev tvunget til ophør på grund af lugtgener, er berettiget til en erstatning, idet denne virksomhed ville have eksisteret den dag i dag, hvis miljøankenævnet havde haft samme holdning til landbrugsvirksomhedernes eksistensberettigelse på det tidspunkt, hvor miljøankenævnet behandlede klagesagen mod Højby Minkfarm,

som man glædeligvis har haft ved behandling af klagesagen imod fjerkræfarmen.

Besvarelse (14/8 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

I begrundelsen for spørgsmålet henviser spørgeren til bilag nr. 386 – alm. del, der indeholder min besvarelse af spørgsmål 267 vedr. klage over lugtgener fra en fjerkræfarm tilhørende gårdejer Finn Toftegaard, Følenslev.

Til besvarelse af dette spørgsmål fremsendte jeg miljøankenævnets afgørelse af en klage over lugtgener fra fjerkræfarmen. Klagesager over enkelte virksomheders forureningsproblemer behandles såvel i miljøstyrelsen som i miljøankenævnet altid konkret ud fra en samlet vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Man vil vanskeligt ud fra miljøankenævnets afgørelse i en enkelt konkret sag kunne slutte sig til en ændring i miljøankenævnets generelle holdning til almene problemer i forbindelse med administrationen af miljøbeskyttelsesloven.

Der findes ikke regler i miljøbeskyttelsesloven, der giver mulighed for at yde erstatning til erhvervsvirksomheder, det være sig landbrugserhverv eller andre, der som følge af gennemførelsen af lovens bestemmelser er blevet påført omkostninger eller er blevet tvunget til ophør, fordi den uacceptable forurening fra virksomheden ikke har kunnet standses.

Er der i forbindelse med sagen handlet på en sådan måde, at dansk rets almindelige erstatningsregler vil medføre erstatningspligt, vil erstatning på sædvanlig måde kunne opnås ved civil søgsmål.

Jeg mener ikke, at der i forbindelse med fastsættelse af generelle regler om beskyttelse af miljøet herudover bør fastsættes regler, der giver mulighed for at yde erstatning eller godtgørelse til dem, der berøres af lovens bestemmelser om, at man ikke må forurene omgivelserne.

Spm. nr. 1335

Til *ministeren for kulturelle anliggender (6/8 81)* af:

Niels Andersen (KF):

»Vil ministeren omgående drage omsorg for, at der udarbejdes en plan for iværksæt-